

Шановні ветерани Великої Вітчизняної війни!

З кожним роком годинник історії віддаляє нас від подій найкровопролитнішої трагедії людства – Другої світової війни.

Небачено важких втрат зазнав український народ у тій страшній військовій катастрофі. Нечувани тортури, знущання та приниження в численних концтаборах, тюрмах, на примусових роботах та пересильних пунктах. Війна розмела, понівечила й розтоптала мільйони людських дол. Пам'ятаймо тих, хто здолавши коричневу чуму, назавжди увійшов у безсмертя!

Народи світу, всі чесні люди Землі схилиють голови, вшановуючи пам'ять полеглих і віддаючи належне живим учасникам тієї війни.

Великий подвиг солдата і трудівника тилу назавжди залишиться в нашій пам'яті. Ми не забудемо про Ваш внесок у здобуття Великої Перемоги над злом і насиллям, перемоги у війні за незалежність нашої Батьківщини, за право жити на своїй землі, за вільне майбутнє для прийдешніх поколінь.

Історична пам'ять, розуміння того, хто ми і якого роду, допоможуть зміцнити державу і зцементувати націю. Без усвідомлення цього молодшим поколінням буде важко творити і вести у майбутнє країну, яка має все, щоб посісти гідне місце в європейському та світовому співтоваристві.

Дорогі ветерани! У цей пам'ятний день прийміть найширші побажання здоров'я та наснаги. Нехай Ваші родини ніколи не спіткає жодне тяжке випробування. Живіть на щастя Вашим дітям, онукам та нащадкам!

З повагою і шаную,

М. З. Згуровський, ректор НТУУ «КПІ»

Дві долі. З історії архівного пошуку

*Нас жизнь в те дни ломала круто
И горя выпало сполна.
У стен родного института
Нас юных встретила война.*

*Война вломилась в дом жестоко.
Мы все ушли на рубежи...
...В пыли, забытые до срока,
лежали наши чертежи.*

Є. Будницька

Серед пам'ятних і знаменних дат нашого народу є одна, яку не можна ні скасувати постановою, ні викреслити з пам'яті, яку не можна забути, затерти нинішнім буттям. Це – 9 травня, День Перемоги.

У цей день ми згадуємо загиблих, чия трагічна доля стала символом мужності, самовідданого служіння своєму народові, високого громадянського горіння, вітаємо і віддаємо данину пам'яті, шани і любові всім, хто своєю боротьбою на фронті і в партизанах, у підпіллі та працю в тилу наближав Перемогу, розділяємо скорботу і біль тяжких і гірких років з тими, хто перебував на рідній землі під час фашистської окупації.

Наша альма-матер має своїх героїв – синів і дочок – студентів, викладачів, які в буремні 1941-1945 роки Великої Вітчизняної війни стали на захист Вітчизни. Згадаємо і вшануємо в цей священний день полеглих і схилимо голови перед живими.

Значний внесок у розгром німецько-фашистських загарбників в роки Великої Вітчизняної війни зробили партизани і підпільники. Серед них були і студенти Київського політехнічного інституту: студент механічного факультету Арсеній Вичегжанін (партизанське з'єднання ім. Хрущова), студент Федір Різниченко (Холмська підпільна організація Чернігівської області), студентка теплотехнічного факультету Маргарита Нікітіна, студентка радіотехнічного факультету Валентина Балицька...

Про двох останніх хочеться розповісти окремо. Дві партизанки, обидві студентки Київського індустріального інституту, за власним

бажанням, не закінчивши навчання, добровільно пішли до Червоної армії і стали курсантами спецшколи Українського штабу партизанського руху (УШПР) з підготовки для роботи в тилу ворога, щоб виконати свій обов'язок перед Батьківщиною.

Маргарита Олександрівна Нікітіна народилася в травні 1921 року в м. Фастів Київської області. В 1938 році закінчила школу в с. Ворзель (під Києвом) і вступила до Київського індустріального інституту. В комсомолі з 1936 р., була піонервожатою, редактором стінгазети, агітатором. Без відриву від навчання у 1938-42 рр. працювала кресляркою, а в 1942 р. – техніком за своєю спеціальністю "Парові двигуни, паросилові установки, промислове використання теплової енергії". Із іноземних мов знала німецьку. В 1941 році з інститутом евакуювалась до Ташкента, де закінчила 5 курсів і склала державні екзамени. У жовтні 1942 року, перервала дипломне проектування і прибула до Москви в розпорядження УШПР. В автобіографії від 14 квітня 1943 року написала з жалем, що прибула до Москви і живе в Чернішевських казармах, а час іде... вона не на війні.

Ще більше про її прагнення говорить заява начальнику УШПР від 14 квітня 1943 року такого змісту: "Прошу скоріше направити мене на роботу в тил до ворога. Хочу взяти участь у великій справі боротьби проти німецьких загарбників. Обіцяю бути самовідданою і по відношенню до ворога безпошадною".

...Маргарита Нікітіна пропала безвісти в липні 1943 року, коли перебувала у Вінницькому партизанському з'єднанні, яким командував Я.І.Мельник.

В Центральному державному архіві громадських організацій серед матеріалів Інституту історії партії при Центральному комітеті Компартії України та Комісії у справах колишніх партизанів Великої

Вітчизняної війни зберігається справа партизанки Маргарити Олександрівни Нікітіної. У справі є особовий листок по обліку кадрів, автобіографія та заява начальнику Українського штабу партизанського руху від 14 квітня 1943 року, є списки особового складу Українського штабу партизанського руху, списки партизанських загонів (десятки) із зазначенням її на обліку, є довідка про те, що тов. Нікітіна прибула в розпорядження УШПР 16 грудня 1942 року із Ташкента, а вибула 26 червня 1943 року в розпорядження партизанського з'єднання тов. Курмольова як типограф.

У справі є листи її батька, Олександра Нікітіна, пенсіонера, який протягом 1975-1982 років робив запити і розшукував хоча б якісь відомості про свою доньку. Єдине, що в нього було на руках, – це повідомлення від 26 січня 1946 року за № 8183 про те, що його донька Нікітіна Маргарита Олександрівна, 1921 року народження, типограф-партизанка в липні 1943 року пропала безвісти. В листах-відповідях від компетентних органів, на жаль, не було ніякої нової інформації.

У справі є ще два цікавих документи. Це відповідь на запит В.Г.Балицької в Президію Верховної Ради УРСР до Комісії у справах колишніх партизанів Великої Вітчизняної війни щодо М.О.Нікітіної від 20.07.1982 року. Іншим документом була записка з підписом і без дати, адресована "дорогому Юліку", такого змісту: "...Я не знаю куда входить ще одну студентку теплофака – Никитину Риту. Эта девочка была со мной в Москве, окончила школу подпольных типографов при Украинском штабе партизанского движения, я ее проводила на задание примерно в феврале 1942 г. и больше ничего о ней не знаю. В институт она не возвращалась, насколько мне известно". У цій записці були також названі імена Киви, Арона та Льови Герштейна.

Було проведено пошуки цієї іншої радистки в архівах. Автобіографія цієї людини і записка колишньої радистки були написані однією рукою з характерним почерком. Нею виявилася Валентина Герасимівна Балицька, колишній співробітник радіофакультету КПІ.

Валентина Герасимівна Балицька народилася 2 лютого 1920 року в м. Сміла Київської області. У 1935 році сім'я переїхала до Києва. Після закінчення школи в 1937 р. вступила до Київського індустріального інституту на радіотехнічний факультет. У 1941 році евакуювалась до м. Ангельс, а потім поїхала до Ташкента, де продовжила навчання в Середньоазіатському індустріальному інституті. Диплом не захистила, пішла добровільно в армію. Була направлена в центральну спецшколу радистів партизанських загонів. У 1943 році з оперативною групою Поліського обкому Комуністичної партії (більшовиків) Білорусії була направлена на Центрально-Білоруський фронт. На початку 1944 року виконувала спецзавдання в тилу в партизанському загоні №109 у Житковичському районі Білорусії. Потім працювала в Поліському обкомі КП(б)У інструктором відділу пропаганди і агітації. З вересня 1944 року по червень 1945 року навчалася у КПІ за спеціальністю радіоінженера. В 1948-1950 рр. – депутат Київської міської ради. У 1952-1955 рр. – аспірантка КПІ, в 1956 році захистила дисертацію. Кандидат технічних наук, доцент В.Г.Балицька пропрацювала в рідному інституті до лютого 1979 року, потім пішла на заслужений відпочинок.

У пам'ять про випускників 1941-1942 років створено постійно діючу виставку в Державному політехнічному музеї при НТУУ "КПІ". Запрошуємо відвідати її та ще раз віддати належну шану героям тих буремних років.

Л.А.Бакаєва,
н.с. ДПМ при НТУУ "КПІ"

Л.А.Бакаєва,
н.с. ДПМ при НТУУ "КПІ"

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

1 Дві долі

2 Викладач-дослідник
О.І.Клесов

Енергетичний форум на ТЕФ

Студентська олімпіада з радіоелектронних апаратів

3 Гість ФПМ за програмою академічних обмінів

Наукові читання присвячені 105-й річниці М.А. Шкуда

4 Виставка вихованців А. Кулагіна

Літня школа ААСІМР

Відпочинок-2012

Камінне село

ВИКЛАДАЧ-ДОСЛІДНИК

Ймовірно? Закономірно!

Теорія ймовірностей – наука, яка ставить випадкові явища в рамки суворих закономірностей. У своїй роботі саме їй надав перевагу серед інших розділів математики професор ФМФ Олег Іванович Клесов, переможець конкурсу "Викладач-дослідник 2011". Основною сферою його наукових інтересів є теорія відновлення, яка допомагає правильно розподіляти запаси та планувати заміни дефектних частин складних систем. Ці дослідження проводилися протягом десяти років спільно із завідувачем кафедри математичного аналізу та теорії ймовірностей проф. В.В.Булдигіним і німецькими колегами Й. Штайнебахом та К.-Х.Індлекофером з університетів Кельна й Падерборна. Науковці підготували спільну монографію з питань узагальнених процесів відновлення, яка незабаром вийде у світ. Спільними зусиллями українських та німецьких учених проведено три міжнародних конференції з цих питань. Минулорічна відбулася в нашому університеті, дві попередні – в Німеччині, наступні дві пройдуть в Угорщині та Швеції.

Оскільки тематика досліджень є актуальною та цікавою, у роботі конференцій беруть участь колеги з Литви, Польщі,

Туреччини, Угорщини, Франції, Швеції та ін., відбувається плідний обмін ідеями та результатами, виникають нові творчі колективи, з'являються наукові публікації. У цих заходах беруть участь наші аспіранти та молоді вчені. Німецькі

О.І.Клесов (у центрі) та Олена і Леонід Ізюмцеви

колеги знайшли можливість фінансувати роботу молодих українських дослідників, для яких це унікальна можливість презентувати свої результати спеціалістам, а також ознайомитися з новими методами досліджень.

Бути уважним до молодих колег та сприяти їх професійному становленню

Олег Іванович навчився у своїх викладачів і наставників, яких завжди згадує із пошаною та вдячністю. Кандидатську дисертацію він захистив під керівництвом М.Й.Ядренка, видатного українського математика та педагога.

Однією з рис його таланту було вміння підібрати для своїх учнів актуальну проблему. Ще й досі його послідовники розвивають наукові теми, поставлені їхнім учителем. У вересні 2012 р. відбудеться міжнародна конференція, присвячена пам'яті М.Й.Ядренка. О.І.Клесов готує лекцію про внесок М.Й.Ядренка в теорію випадкових полів та про сучасні продовження його досліджень. Одним із них, до якого має відношення Олег Іванович, є відновлення значень випадкових полів за плоскими зрізами, що є основою томографічних досліджень у медицині.

Останнім часом проф. О.І.Клесов зацікавився дослідженнями стохастичних систем із залежністю компонент. Спільний проєкт за цією тематикою з французькими колегами підтримано міжурядовою українсько-французькою комісією з науково-технологічної

співпраці. У рамках цього проєкту для студентів та аспірантів нашого університету французькі колеги вже прочитали кілька міні-курсів лекцій з сучасних застосувань теорії ймовірностей, на яких особливу увагу приділяли різноманітним застосуванням математичних ідей. Науковець прагне, щоб студенти-математики НТУУ "КПІ" не поривали з наукою після закінчення університету. Для цього, зокрема, намагається додавати до своїх лекцій виклад сучасних та передових методів, які приваблюють молодь.

Науковця турбує, що закордонні колеги недостатньо знають про успіхи української науки, адже вітчизняні вчені, переважно, публікують свої роботи українською (російською). Та й ми часто-густо не знаємо останніх досягнень, оскільки не читаємо англійською та не маємо доступу до публікацій. "Мій власний досвід, – говорить дослідник, – свідчить, що закордонні вчені із задоволенням співробітничать з нами, якщо існують спільні наукові інтереси і є можливість спілкуватися зрозумілою для обох сторін мовою". Підтвердженням цьому є спільні наукові програми ФМФ із зарубіжними університетами.

"Дехто із нас скептично оцінює рівень знань сучасних студентів, з яким вони

приходять в університет зі школи, – розмірковує викладач. – Також нас турбує, що вони рано починають поєднувати навчання з роботою в різноманітних компаніях. Нам здається, що це заважає їм отримати повноцінну освіту. А чи багато ми робимо, щоб замість цього вони долучалися до наукової роботи? Чи всі наявні можливості використовуємо в навчальному процесі?"

Молодим людям цікаво отримувати нові знання, прагнути бути кращими. Тому викладач пропонує підпорядковані дослідні задачі з елементами новизни. І це дає результат. Два роки тому група студентів ФМФ отримала грант для молодих учених НТУУ "КПІ". Під керівництвом О.І.Клесова вони здійснювали ймовірнісний аналіз алгоритмів у теорії чисел. Студенти працювали наполегливо, оскільки знали, що такі алгоритми використовують у складних криптографічних системах, тобто знали про призначення своєї роботи. У цьому році студенти-магістри Олена та Леонід Ізюмцеви разом з О.І.Клесовим отримали позитивне рішення про авторське свідоцтво та патент на свій метод апаратної генерації випадкових чисел.

На завершення Олег Іванович ще раз наголосив, що дуже хотів би, щоб його вихованці в подальшому займалися математикою та досягали успіхів, розвиваючи математичну теорію.

Підготувала Н.Вдовенко

Енергетичний форум на ТЕФ

27 березня 2012 року на теплоенергетичному факультеті НТУУ "КПІ" в рамках реалізації проєкту Наукового товариства студентів та аспірантів ТЕФ "Науково-просвітницька кампанія з популяризації альтернативної енергетики та охорони навколишнього середовища" відбулася Молодіжна науково-практична конференція "Енергетичний форум".

Відкриття та пленарне засідання конференції пройшло в залі засідань Вченої ради НТУУ "КПІ". Відкрив конференцію завідувач кафедри теоретичної та промислової теплотехніки професор, д.т.н. М.К.Безродний.

На пленарному засіданні з доповідями виступили: президент Київського міжнародного енергетичного клубу, директор Міжнародного центру ім. Ляндіна О.С. Тодійчук ("Впровадження джерел відновлювальної енергетики як найбільш оптимальний шлях для розвитку людства"); директор Науково-технічного центру "Біомаса" Г.Г.Гелетуха ("Можливості заміщення природного газу в Україні за рахунок твердої біомаси та біогазу"); заступник директора з наукової роботи

та інноваційної діяльності Інституту агроенергетики і економіки природокористування В.В. Конішук ("Біоенергетика торфовищ – напрямки розвитку та екоризики"); генеральний директор НПП "АтомКомплексПрилад" О.С. Казимиров ("Системи і прилади радіаційного контролю на АЕС"); голова НТСА ТЕФ М.М. Куниця ("Важливість наукової діяльності студентів всередині ВНЗ").

Після пленарних доповідей робота конференції продовжилася у чотирьох секціях: "Новітні та сучасні енергозберігаючі та екологічні технології в традиційній енергетиці", "Атомна енергетика та відновлювальні джерела енергії: порівняльний аналіз", "Економічні та юридичні засади доцільності впровадження альтернативної енергетики", "Аналіз екологічних та медичних наслідків для населення та природи альтернативної та традиційної енергетики".

У роботі конференції взяли участь студенти, магістранти та аспіранти теплоенергетичного факультету та Інституту енергозбереження та енергоменеджменту, а також представники Україн-

Виступає М.К.Безродний

ського ядерного товариства, Міжнародного енергетичного центру ім. Ляндіна Богданівського фонду Богдана Гаврилишина, ВМГО "Студентська республіка". Всього на конференцію було представлено 54 доповіді. За результатами конференції видано тези доповідей. Авторів кращих доповідей відзначено грамотами ТЕФ: В.В. Вовк, М.В. Руденко, А.В. Сич, Ю.В. Хомич, І.О.Яшук.

Конференція була проведена за підтримки Міжнародного енергетичного центру ім. Ляндіна Богданівського фонду Богдана Гаврилишина, Українського ядерного товариства, ВМГО "Студентська республіка".

М.М.Куниця,

Голова Наукового товариства студентів та аспірантів ТЕФ, студ. гр.ТІІ-71м

Студентська олімпіада з радіоелектронних апаратів

Наприкінці березня 2012 року на базі Харківського національного університету радіоелектроніки пройшов II етап Всеукраїнської студентської олімпіади з напрямку "Радіоелектронні апарати", проведення якої стало вже традиційною щорічною подією. Наш університет представили студенти радіотехнічного факультету четвертого курсу Валерій Коваль, Михайло Кузнецов, Олександр Миколайчик, Микола Тимочко та п'ятикурсник Павло Біденко. Виступ нашої команди видався результативним – отримані командні та індивідуальні призові місця, а також ціла низка особистих нагород у певних номінаціях. Харків представляли зразу шість вищих навчальних закладів (враховуючи сам ХНУРЕ), які мають відповідні кафедри і провадять підготовку студентів за зазначеним напрямом. Також були команди із Запоріжжя, Кременчука, Львова, Одеси, Тернополя. Одна команда з м. Таганрог представляла Російську Федерацію. В цілому в II етапі олімпіади за напрямом "Радіоелектронні апарати" взяли участь близько 80 учасників. Крім цього, одночасно проводились олімпіади з напрямів "Комп'ютерна наука" та "Метрологія і метрологічні засоби". Нам надзвичайно приємно було дізнатися, що команда факультету інформатики та обчислювальної техніки нашого університету отримала призове місце за своїм напрямом.

Сам Харків справив на нас враження негомінічними звивистими вулицями, малоповерховою забудовою, не сплотовленою хаотично розташованими хмарочосами зі скла, металу і пластику, як це має місце у столиці, та вели-

кою кількістю парків і скверів. Це місто-трудівник, де вдень вулиці позбавлені транспорту і пішоходів, місто молоді, де найчастіше можна зустріти студента, причому з будь-якої країни світу. Місто здалося нам приязним і зрозумілим, у ньому ми відчули себе на своєму місці, потрібними і жаданими.

У день змагань нас запросили до актовуї зали ХНУРЕ, де відбулося урочисте зібрання з нагоди відкриття заходу і в якому взяв участь харківський ансамбль скрипалів. Зі словами привітання виступили керівництво університету й очільники профільних кафедр. Нас сповістили про порядок денний олімпіади, що складався влас-

не з вирішення олімпіадних завдань, їх оцінювання кваліфікованим журі, перегляду результатів виконавцями і апелювання рішення журі, а також культурної програми. До складу апеляційної комісії, як і до складу журі, входили, в основному, викладачі університету-організатора. Після цього були проведені збори учасників олімпіади відповідно до напрямів, де нам повідомили про необхідність розділення нашої команди на дві. Одна мала виступати в секції "Радіоелектронні апарати та засоби", а друга – в секції "Автоматизовані комплекси радіоелектронних виробництв". Профіль останньої секції більшою мірою вимагав знань з про-

грамного забезпечення для автоматизованої розробки радіоелектронних засобів та їх вузлів. Надалі відбулося жеребкування, яке визначило наші робочі місця в комп'ютерних класах.

Нарешті розпочалося довгоочікуване віртуальне змагання, яке за умовами проведення мало тривати три години. Нам запропонували завдання, що було поділене на дві частини: обов'язкову з трьох задач і за вибором з восьми задач, причому для зарахування результату мала бути виконана хоча б одна з обов'язкових задач. Ці задачі були незвичними для нашого університетського навчання, мали узагальнений характер та потребували для свого вирішення знань і навичок одночасно з декількох дисциплін, а також передбачали використання креативного підходу, інтуїції й загальної підготовки з навчального напрямку. Задачі за вибором були здебільшого традиційними, зорієнтованими на широке коло конкретних дисциплін. Розв'язок задач мав бути реалізований як в електронному вигляді на комп'ютерах з використанням автоматизованих систем аналізу і проектування, так і на папері. За ходом змагання в кожній аудиторії спостерігав принаймні один викладач, у деяких були встановлені відеорежими. Наші відповіді лишалися анонімними, і в конвертах під девізами були передані на перевірку журі.

Ми були приємно здивовані кількістю особистих нагород і задоволені результатом нашого виступу: 2-ге особисте місце з напрямку "Радіоелектронні апарати", 2-ге командне місце з напрямку "Радіоелектронні апарати" і 3-тє командне місце зі спеціальності "Автоматизовані комплекси радіоелектронних виробництв". Усі перші місця дісталися господарям. Решту призових місць посіли представники Львівської політехніки. Мені хотілося б сказати, що не тільки кожен з нас зробив свій вагомий внесок у цю непросту перемогу, а й викладачі нашої кафедри радіоконструювання та виробництва радіоапаратів, які навчали нас тонкощів мистецтва радіоконструктора, і особливо старший викладач В.Д.Капельшній, який забезпечив підготовку нашої команди до олімпіади.

Загалом треба зазначити, що наш виступ це раз підтвердив високий рівень фахової підготовки, який забезпечує наш факультет та кафедра. Сподіваємось, що наступні покоління студентів продемонструють не гірший, а кращий рівень знань, виборюючи переможні здобутки і вкотре доводячи, що кафедра радіоконструювання і виробництва радіоапаратів (зав. каф. – проф. Ю.Ф.Зінковський) КПІ готує висококваліфікованих фахівців у своїй сфері.

Михайло Кузнецов, гр. РВ-82, РТФ

Команда РТФ

Літня школа з інформатики, математики та фізики в КПІ

У серпні 2012 р. у НТУУ "КПІ" працюватиме міжнародна Літня школа "Досягнення та застосування сучасних інформатики, математики та фізики" (summerschool.ssa.org.ua). Серед наукових світил, які візьмуть участь у її роботі, – проф. Рінзель з Нью-Йоркського університету (США) – один із засновників обчислювальної нейронауки; проф. Ерді з Каламаз-коледжу (США) – один із засновників обчислювальної нейронауки; проф. Дунін-Барковський з Інституту системного аналізу РАН (Росія) – один із засновників нейрокібернетики; доктор Тікіджі-Хамбур'ян з НДІ нейрокібернетики ім. А.Б.Когана (Росія) – досвідчений фахівець у галузі обчислювальної нейронауки; проф. Вебер із Середньосхідного ТУ Анкари – фахівець у сфері дослідження операцій, оптимізації, фінансової математики та багатьох інших відомих дослідників.

Літня школа AACIMP (з англ. Achievements and Applications of Contemporary Informatics, Mathematics and Physics) працюватиме за чотирма напрямками: дослідження операцій; розробка програмного забезпечення для мобільних пристроїв; нейронауки; енергетика майбутнього. Достатньо зареєструватися на сайті Сьомої літньої школи AACIMP, і вже 3–16 серпня у стінах Київської політехніки обмінюватимеся досвідом, ідеями, можливо, й відкриттями з молодими та енергійними ровесниками з інших вишів – інтелектуальною спільнотою школи.

Учасники з Ірану, Росії, США, Литви, Польщі, Білорусі, України, Туреччини, Грузії, Німеччини, Данії та викладачі з США, Росії, Чехії, Франції, Польщі, Швеції, Бельгії, Італії,

Японії та України збираються в НТУУ "КПІ" заради міжнародного співробітництва. Можна впевнено і навіть з гордістю сказати: Літня школа AACIMP – проект не просто вдалий, а по-справжньому потрібний і жаданий. Бути "школярем" престижно і приємно. У 2011 р. цю думку розділили 80 учасників.

Професор Рінзель, видатний учений-нейронауковець, викладач всесвітньовідомої школи з нейронаукових досліджень ACCN відзначив високий рівень школи: "Для оцінки подібних програм я зазвичай застосовую власний десятибальний рейтинг. Чесно кажучи, рідко виставляю високі бали, але у випадку з Літньою школою КПІ не можу втриматися від цілком заслуженої оцінки – дев'ять балів".

Інтернаціоналізм наукових шкіл, дослідницьких методів, освітніх традицій, культурних уподобань і бачень – це Літня школа. Інтелектуальний розвиток, розкриття особистих досі незнаних якостей – це Літня школа. Сучасність науки і технологій – це Літня школа. А ще – можливість обмінюватися досвідом, думками щодо тих чи інших "проблемних місць" наукового розвитку.

НТУУ "КПІ" – гостинний господар Літньої школи. Про нашу Альма-матер знають у світі не лише завдяки випускникам, які розлетілися по різних країнах, дослідженням і відкриттям студентів, викладачам КПІ, але й нашій Літній школі. Але для впевненої ходи на шляху до майбутнього Київська політехніка просто потребує надійних зв'язків зі всесвітньою науковою спільнотою.

Сєвєнія Кузук, член НТСА

Виставка вихованців А.Кулагіна

Андрію Кулагіна з учасницями виставки

У картинній галереї НТУУ "КПІ" вже не раз відбувалися персональні виставки відомого художника Андрія Павловича Кулагіна. Він закінчив графічний факультет Семіпалатинського педагогічного інституту. Провів понад 50 персональних виставок, зокрема у Парижі і Венеції. Його картини прикрашають приватні колекції і галереї Австрії, Австралії, Великої Британії, Ватикану, Німеччини, Італії, Нідерландів, Польщі, США, Словаччини, Франції, Росії та України.

Вже кілька років А.Кулагіна керує художньою студією Центрального будинку офіцерів Збройних сил України.

12 квітня 2012 року в картинній галереї НТУУ "КПІ" відбулося урочисте відкриття виставки живопису вихованців Андрія Кулагіна – учнів студії. Увазі відвідувачів представлено художні роботи, виконані аквареллю та маслом, на які можна довго дивитися і отримувати задоволення. Приходьте на виставку!

Інф. "КПІ"

Відпочинок-2012 для співробітників КПІ

Як і кожного літа, співробітники НТУУ "КПІ" мають можливість скористатися для відпочинку оздоровчими базами університету.

Пансіонат "Маяк"

Пансіонат "Маяк"

Пансіонат "Маяк" розташований на березі Чорного моря в селищі Лазурне Складовського району Херсонської області (90 кілометрів від м. Херсон). Чисте море, яскраве сонце, піщані пляжі чекають на відпочивальників. Відпочивальники проживатимуть у 6-поверховому корпусі, який знаходиться за 100 м від берега моря, в кімнатах на дві-три особи з усіма вигодами. Корпус з'єднано критим переходом з ідальнею на 500 посадочних місць. Відпочивальники забезпечуватимуться триразовим харчуванням. До їх послуг різноманітні культурні заходи – кіно, концерти, дискотеки. Облаштовано спортивні майданчики для гри у волейбол, футбол, є необхідний спортивний інвентар.

У пансіонаті "Маяк" працюватиме санаторій-профілакторій, співробітники якого надаватимуть відпочивальникам медичні та лікувальні послуги. Спокій і безпеку відпочинку забезпечать служба безпеки пансіонату та СБ університету.

Графік заїзду в оздоровчий комплекс "Маяк":

I зміна з 12 червня по 29 червня
II зміна з 02 липня по 19 липня
III зміна з 21 липня по 07 серпня
IV зміна з 09 серпня по 26 серпня
Вартість путівок:
повна – 3300 грн; для співробітників та їх дітей віком до 14 років – 1600-1500

грн; для членів сімей співробітників (дружина, чоловік та діти старше 14 років) – 2100 грн; для співробітників та членів їх сімей через санаторій-профілакторій – 1600 грн.

База відпочинку "Політехнік"

Спортивно-оздоровчий табір "Політехнік" розташований у мальовничому куточку біля с. Глібовка на березі Київського моря. Під зеленим шатром соснового лісу розмістилися цегляні триповерхові спальні корпуси, ідальня, адміністративна будівля. База відпочинку щорічно оновлюється та упорядковується.

До послуг відпочивальників кімнати на дві-три особи з усіма вигодами, п'янке повітря соснового бору, що дає прохолоду в спеку та затішок у негоду, ласкаве сонце та веселе хлюпотіння Київського моря. На відпочивальників також чекає піщаний пляж, мілке море, що особливо подобається дітям та заспокоює їх батьків, для морської прогулянки – човни та катамарани. На території бази облаштовано майданчики для спортивних ігор. У корпусі працює сауна. Відпочивальники забезпечуються триразовим харчуванням.

Графік заїзду в СОР "Політехнік":

I зміна з 14 червня по 27 червня
II зміна з 29 червня по 12 липня
III зміна з 14 липня по 27 липня
IV зміна з 29 липня по 11 серпня
V зміна з 13 серпня по 26 серпня
Вартість путівок:
повна – 2300 грн; для співробітників та їх дітей віком до 14 років – 1400-1500 грн; для членів сімей співробітників (дружина, чоловік та діти старше 14 років) – 2000 грн.

База відпочинку "Сосновий"
Табір відпочинку "Сосновий" знаходиться на березі Дніпра, у м. Українка

Київської обл. Табір відкритий у серпні 1957 р., відновив роботу в 2008 р. До послуг політехніків тут чотири теплі затишні стаціонарні корпуси з білої цегли (три – для відпочивальників, один – для обслуговуючого персоналу, медпункту та інших служб), ідальня на 200 місць, центр дозвілля, спортивні майданчики. Номери в корпусах на 2-3 особи з санвузлом, холодною та гарячою водою.

Територія гарно упорядкована: м'яке освітлення, заасфальтовані доріжки, квітники та галявини налаштовують на спокій і відпочинок. На Дніпрі доглянутий пляж, місця для відпочинку та купання. Розміреність, свіже хвойне повітря, пташині переливи приваблюють сюди людей старшого віку. У розпорядженні любителів риболовлі Дніпро, Стугна, Козинець.

СОР "Сосновий"

Графік заїзду в СОР "Сосновий":

I зміна з 14 червня по 27 червня
II зміна з 29 червня по 12 липня
III зміна з 14 липня по 27 липня
IV зміна з 29 липня по 11 серпня
V зміна з 13 серпня по 26 серпня
Вартість путівок:
повна – 2500 грн; для співробітників та їх дітей віком до 14 років – 1500-1600 грн; для членів сімей співробітників (дружина, чоловік та діти старше 14 років) – 2200 грн.

За інформацією профкому співробітників, www.profkom.kpi.ua

На Поліссі, серед боліт і прадавнього лісу, здавна відома аномалія, що дістала назву Камінне село. На площі 15 га серед дерев нагромаджені кам'яні велети різних форм і розмірів: валуни величиною з сільський будинок вишикувалися вздовж вулиць, поряд – хліви і клуні, на майдані – сільська управа, школа тощо. Якщо долина нарцисів на Закарпатті (така ж аномалія) стала місцем паломництва туристів і візитовою краєю, то Житомирщині (а розсипи каменюк утворилися біля містечка Олевська) поталанило менше: болотиста місцина, де донедавна господарювала лише комашина та військові, не сприяла популяризації місцевості, хоча легендами оповита здавна.

КАМІННЕ СУСІДСТВО

Як розповідають, колись у лісі було багате село. Через нього проходив старець в убогому лахмітті та й попросив хліба у заможного господаря. Той виніс щось, замотане в шматину. Коли старий, відійшовши трохи, розгорнув пакунок, то виявив там камінь. Подорожній, а ним виявився сам Господь Бог, з сумом оглянувся на село, і воно враз скам'яніло. За іншою легендою, на цьому місці відбувся поєдинок між Богом та його антиподом. Битва була гарячою, навіть валун розколовся, Сатана був переможений, і на одному з каменів залишилися глибокі дряпни від його кігтів. Бог же, повертаючись на небо, зробив кілька кроків по каменю і залишив відбитки стоп.

Дві гіпотези, звідки серед драглистих лісів з'явилося це камінне чудо, мають і дослідники. За однією, валуни походять зі Скандинавії, їх приніс льодовик. За іншою, камені – залишки підніжжя давніх гір, сформованих тим же льодовиком, що вивітрувалися впродовж 20 тис. років.

Потрапити у Камінне село начебто просто, але тамтешні дороги розраховані певно, на військову техніку. Місцевим жителям асфальт хіба що сниться, тож 30 км від Олевська до Рудні-Замисловської туристичний автобус долає чи не 2 год. А далі вже вброд (чи дерев'яним містечком) через річку Перга, і за півгодини – ступаємо на незвідані стежки. Ось залишки млина, який будували чорти та не встигли до сходу сонця: млин розсипався на каміння, залишилися лише велетенські "жорна". Ця жердина – "ліфт" на вершину валуна. Піднятися ним – розвага для всіх приїжджих. Один за одним пірнаємо й у вузьку розщелину, що дозволяє "очиститися" від гріхів та набратися природної "сили", ступаючи босоніж кам'яними слідами – загадуємо бажання і т.д. А тут "компас" – розломи точно вказують сторони світу. Є "енергетичні" валуни, біля яких декому вдається відчутти тепло, є фігури тварин тощо. Задержавши голову, розглядаємо довбані вулиці – борти, – кажуть, по селах можна купити справжній лісовий мед.

Контактери та дослідники аномалій називають це місце чи не космопортом та "переходом" в інші виміри. Можна ставитися до почутого й побаченого як заведено скептично, але на космоснімках добре видно, що найбільші каменюки розташовані правильними колами.

Н.Вдовенко

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України

«Київський політехнічний інститут»

http://www.kpi.ua/kp

✉ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221
✉ gazeta@kpi.ua
☎ гол. ред. 406-85-95; ред. 454-99-29

Головний редактор
В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор
В.М.ІГНАТОВИЧ

Провідний редактор
Н.Є.ЛІБЕРТ

Дизайн та комп'ютерна верстка

І.Й.БАКУН

Л.М.КОТОВСЬКА

Комп'ютерний набір
О.В.НЕСТЕРЕНКО

Коректор
О.А.КІЛІХЕВИЧ

Рєєстраційне свідоцтво Кі-130
від 21. 11. 1995 р.

Друкарня ТОВ «АТОПОЛ»,
м. Київ, бульвар Лєпєє, 4

Тираж 2000

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається з авторською.